

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Α. Σύμφωνα με το συγγραφέα, οι Έλληνες ζούσαμε ανέκαθεν στο σημείο συνάντησης πολιτιστικών ρευμάτων Ανατολής και Δύσης, που αφομοιώναμε δημιουργικά ως ζωντανό σύστημα. Σε αυτό τον κυκεώνα αλληλεπιδράσεων, σημείο αναφοράς μας ήταν πάντα ο εαυτός μας, η πίστη στην αξία των προγόνων μας, παρά τα όποια μειονεκτήματά μας ως λαού. Αυτή η πίστη, εξηγεί ο δοκιμιογράφος, του έδωσε τη δύναμη να αντέξει την κοσμοχαλασιά των καιρών του, να νιώθει πως έχει ρίζες, πως δεν είναι μόνος και πολιτιστικά ανάπηρος. Ωστόσο, διαπιστώνει αγνωμοσύνη των Νεοελλήνων προς την παράδοση, την οποία αντιμετωπίζουν σαν τροχοπέδη στην εξέλιξη της τεχνοκρατικής εποχής μας, που γνώρισε φρικαλεότητες και θηριωδίες. Τέλος, διατυπώνει την πεποίθηση πως η εχθρότητα του ανθρώπου προς την παράδοση απορρέει από την αμφισβήτηση της ίδιας του της αξίας.

B1. Ο Γ. Σεφέρης μην παραγνωρίζοντας τα τρωτά στοιχεία του ελληνικού πολιτισμού, διευκρινίζει ότι η πίστη στην παράδοση σηματοδότησε την ύπαρξή του. Όχι μόνο αφηρημένες ιδέες, αλλά το έργο σημαντικών ανθρώπων, η βιωματική προσέγγιση αξιών τού εμφύσησαν τη δύναμη να αυτοπροσδιοριστεί σε ένα κυκεώνα ραγδαίων αλλαγών. Ανασύροντας προσωπικές εμπειρίες, αναγνωρίζει τον ουσιαστικό δεσμό του με τις ρίζες του ως μέσο ανατροφοδότησης μιας ισχυρής αίσθησης ασφάλειας εκ του ανήκειν. Χαρακτηρίζει ως επώδυνη κάθε βίαιη αποκοπή από αυτές και αναδεικνύει τη δύναμη που απορρέει από την ουσιαστική εμπιστοσύνη στα χαρακτηριστικά της πολιτιστικής μας ταυτότητας.

B2.

α) «... αλλά η πίστη ... Ένα άχερο στ' αλώνι», 1^η σελίδα.

«Κι ακόμη, μ' έκανε να νιώσω ... γέννησε».

β) «Δε μένω τυφλός στα ψεγάδια μας»

«... δεν έχω άλλο πειραματόζωο από εμένα»

«... δεν είμαι μια αδέσποτη μονάδα, ένα άχερο στ' αλώνι».

B3.

- Εφευρέσεις: Όλες οι κοσμοσωτήριες εφευρέσεις έχουν ως βάση τους τη δημιουργική φαντασία του ανθρώπου.
- Εμπειρία: Το τροχαίο δυστύχημα που έζησε κάποτε αποτέλεσε μια τραυματική εμπειρία.
- Αμφιταλαντεύεται: Ο σύγχρονος άνθρωπος αμφιταλαντεύεται ανάμεσα στην επιδίωξη του υλικού κέρδους και την ψυχική ισορροπία.
- Τεχνοκρατικό: Το τεχνοκρατικό ύφος της εκπαίδευσης αναιρεί τον ανθρωπιστικό της χαρακτήρα.
- Πανικού: Σε καταστάσεις πανικού το άτομο οφείλει να διατηρεί την αυτοκυριαρχία του.

B4. δρομολογώ – απροκάλυπτος – λογικοφανής – δοσολογία - δिकολάβος

Γ. Το επικοινωνιακό πλαίσιο της έκθεσης που είναι **ΕΙΣΗΓΗΣΗ** μας επιβάλλει **ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ**: Αγαπητοί συμμαθητές ...

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Πρέπει να δοθεί έμφαση στην αξία της παράδοσης υπό το πρίσμα μας εποχής ραγδαίων πολιτισμικών αλλαγών.

ΚΥΡΙΟ ΜΕΡΟΣ

Α' ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ:

ΑΙΤΙΑ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ.

- Η τεχνολογική επανάσταση οδήγησε στην αναθεώρηση των αξιών της ζωής και στη δημιουργία νέων απαιτήσεων ιδιαίτερα από τους νέους.
- Παράλληλα ο σύγχρονος πολιτισμός αναπτύχθηκε σε μονοδιάσταση βάση παραμελώντας την ηθικοπνευματική ζωή, μέρος της οποίας αποτελεί η παράδοση.
- Η ανεπάρκεια του εκπαιδευτικού συστήματος και η κρίση του οικογενειακού θεσμού δεν ευνοούν τη μετάδοση των παραδοσιακών αξιών στη νέα γενιά.
- Η αθρόα, λόγω παγκοσμιοποίησης, εισροή ξένων προτύπων ζωής, σε συνδυασμό με τα ξενόφερτα πολιτιστικά υποπροϊόντα που προωθούν οι μηχανισμοί τηλεόρασης και διαφήμισης, καθώς και ο τουρισμός, απειλεί την ιδιαιτερότητα της πολιτιστικής μας ταυτότητας.
- Η κακώς εννοούμενη ευρωπαϊκή ενοποίηση οδηγεί στην εδραίωση της ευρωπαϊκής κοινής συνείδησης εις βάρος των επί μέρους εθνικών συνειδησεων των λαών.
- Ο γρήγορος ρυθμός ζωής, η πολυπλοκότητα και η αντιφατικότητα των κοινωνικών ρόλων, σε συνάρτηση με την εντατικοποίηση της εργασίας και των σπουδών, απορροφούν τον ελεύθερο χρόνο και το ενδιαφέρον των νέων.
- Η άμετρη αστυφιλία και η συνακόλουθη ρηγμάτωση της υπαίθρου (ο πληθυσμός των αγροτικών περιοχών είναι ο κατεξοχήν συντηρητής της παράδοσης).
- Η κρίση της κοινωνικής συνείδησης και η ενίσχυση του ατομικισμού συντελούν στην αδιαφορία για την κοινή παράδοση και μοίρα.

ΜΕΤΑΒΑΣΗ

Σε μια μεταβατική παράγραφο θα μπορούσαμε να μεταβούμε στο β' ζητούμενο, θίγοντας τις συνέπειες του άκριτου νεωτερισμού.

